

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான உறவுகள்

மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே இணக்கமான உறவுகள் மற்றும் நெருக்கமான ஒத்துழைப்பை உறுதி செய்தல், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான உறவுகள் தொடர்பாக அரசியலமைப்பு பின்வரும் விதிகளை உருவாக்குகிறது.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தண்ணீர் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பது
மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில்கள் மூலம் ஒருங்கிணைப்பு
பொதுச் செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றின்
பரஸ்பர அங்கீகாரம்.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உறவின் சுதந்திரம்
மேற்குறிப்பிட்ட ஏற்பாட்டிற்கு மேலதிகமாக, மாநிலங்களுக்கிடையேயான
ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக மண்டல சபைகள்
பாராளுமன்றத்தால் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் சர்ச்சைகள் – பிரிவு 262

இந்திய கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்பில் நீர் பங்கீடு என்பது மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய
பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகும், இது கூட்டுறவு கூட்டாட்சி கொள்கைக்கு மீண்டும்
மீண்டும் சவால் விடுத்துள்ளது.

நீர் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ளது, இருப்பினும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான
ஆறுகள் மற்றும் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளை ஒழுங்குபடுத்தவும் மேம்படுத்தவும்
மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

262 மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு இரண்டு விதிகள் உள்ளன:

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதி மற்றும் நதி பள்ளத்தாக்கின் நீர்களின்
பயன்பாடு, விநியோகம் மற்றும் கட்டுப்பாடு தொடர்பான எந்தவொரு சர்ச்சை
அல்லது புகாரையும் தீர்ப்பதற்கு பாராளுமன்றம் சட்டப்படி வழங்கலாம்.

அத்தகைய சர்ச்சை அல்லது புகார் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றமோ அல்லது
வேறு எந்த நீதிமன்றமோ அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதையும்
நாடாளுமன்றம் வழங்கலாம்.

நதி வாரிய சட்டம் (1956):

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதி மற்றும் நதி பள்ளத்தாக்குகளை
ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் மேம்படுத்துவதற்காக நதி வாரியங்களை நிறுவுவதற்கு
வழங்குகிறது.

அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்க சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுகளின்
கோரிக்கையின் பேரில் மத்திய அரசால் நதிநீர் வாரியம் அமைக்கப்படுகிறது.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறு சட்டம் (1956):

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதி அல்லது நதிப் பள்ளத்தாக்கின் நீர்
தொடர்பாக இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு இடையேயான
பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு ஒரு தற்காலிக தீர்ப்பாயத்தை அமைக்க மத்திய

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. தீர்ப்பாயத்தின் முடிவே இறுதியானது மற்றும் கட்டுப்பாடானது.

மேலும், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அத்தகைய தீர்ப்பாயத்திற்குப் பரிந்துரைக்கப்படும் எந்தவொரு நீர்ப் பிரச்சினைக்கும் உச்ச நீதிமன்றமோ அல்லது வேறு எந்த நீதிமன்றமோ அதிகார வரம்பைக் கொண்டிருக்காது.

தண்ணீர் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கான அரசியலமைப்பு விதிகள்:

அட்டவணை VII (பிரிவு 246):

மாநிலப் பட்டியல் (நுழைவு 17) நீர் (நீர் வழங்கல், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் கால்வாய்கள், வடிகால் மற்றும் அணைகள், நீர் சேமிப்பு மற்றும் நீர் சக்தி) தொடர்பாக (மாநிலப் பட்டியலின் கீழ்) சட்டம் இயற்ற மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

யூனியன் பட்டியல் (நுழைவு 56) மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஆறுகள் மற்றும் நதி பள்ளத்தாக்குகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் & மேம்பாடு.

பிரிவு 262:

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதிகள் அல்லது நதி பள்ளத்தாக்குகளின் நீர் தொடர்பான சர்ச்சைகளை தீர்ப்பது.

பிரிவு 263:

மாநிலங்களுக்கிடையில் மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்த மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலை நிறுவுதல்.

பிரிவு 131:

யூனியன் மற்றும் மாநிலங்கள் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அசல் அதிகார வரம்பை வழங்குகிறது.

பிரிவு 136:

மற்ற நீதிமன்றங்கள் அல்லது பிற தீர்ப்பாயம் சவால் செய்யக்கூடிய முந்தைய தீர்ப்பின் மீது தீர்ப்பளிக்க உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

தீர்ப்பாயம் நிறுவப்பட்ட மாநிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை:

கிருஷ்ணா நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம்—I 1969 மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம்

கோதாவரி நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் 1969 மகாராஷ்டிரா, ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகா, மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் ஒடிசா

நர்மதா நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் 1969 ராஜஸ்தான், குஜராத், மத்திய பிரதேசம் மற்றும் மகாராஷ்டிரா

ரவி மற்றும் பியாஸ் நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் 1986 பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் ராஜஸ்தான்

காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சனைகள் தீர்ப்பாயம் 1990 கர்நாடகா, கேரளா, தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரி

கிருஷ்ணா நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் || 2004 மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம்

வன்சதாரா நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் 2010 ஒடிசா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம்

மகாதாயி நதிநீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் 2010 கோவா, கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிரா

மகாநதி நீர் தகராறு தீர்ப்பாயம் 2018 ஒடிசா மற்றும் சத்தீஸ்கர்

நதிநீர் பிரச்சனைகள் அதிகரிப்பதற்கான காரணங்கள்:

மக்கள்தொகை காரணி — நதிப் படுகையில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு.

விவசாயிகள் தற்போது நெல் மற்றும் கரும்பு போன்ற நீர் தேவையுடைய பயிர்களை நோக்கி மாறி வருவதால் விவசாய முறைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

காலநிலை மற்றும் புவியியல் காரணிகள் — 2011 இல் ஒரு ஆய்வு, காலநிலை மாற்றம் 2080 ஆம் ஆண்டளவில் காவிரி துணைப் படுகைகளின் நீரில் 50 சதவீதம் வரை குறையும் என்று கணித்திருந்தது.

அதிகரித்து வரும் மழைப்பொழிவு மாறுபாடு மற்றும் அடிக்கடி வறட்சியுடன் நீர் ஆதாரங்களின் சீரற்ற விநியோகம்.

மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட சர்ச்சைகள் — 2014 இல் தெலுங்கானா உருவானவுடன், கோதாவரி நீர் மற்றும் போலவரம் திட்டம் சர்ச்சைக்குரியதாக மாறியது.

அரசியல் காரணிகள்— பிராந்திய அரசியல் சக்திகள் வலுவாகவும், உறுதியானதாகவும் வளர்ந்துள்ளன, தண்ணீருக்கும் அரசியலுக்கும் இடையே வளர்ந்து வரும் உறவின் மூலம் சர்ச்சைகளை வாக்கு வங்கி அரசியலின் பல்வெளிகளாக மாற்றியுள்ளன.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தண்ணீர் பிரச்சனைகள்:

தண்ணீர் பிரச்சனையை தீர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள்:

சரித்திரம் — காவிரி நீரைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதில் ஒரு நூற்றாண்டு பழமையானது. இது முதலில் மைசூர் சமஸ்தானத்திற்கும் (இப்போது கர்நாடகா) மெட்ராஸ் பிரசிடென்சிக்கும் (இப்போது தமிழ்நாடு) இடையே வளர்ந்தது.

262, மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறுகள் தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றம் அல்லது வேறு எந்த நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பையும் தடை செய்கிறது. எனினும் SC அதன் சிறப்பு விடுப்பு மனுவின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி (கலை. 136) மனுக்களை ஏற்றுக்கொள்கிறது, அதனால் வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ளன.

கூட்டணி அரசியல் மற்றும் உறுதியான பிராந்திய அரசியல் சக்திகளின் காலங்களில், தீர்வுக்கான மத்திய அரசின் மத்தியஸ்தம் கடினமாகிறது.

மாநிலங்கள் தீர்ப்பாய தீர்ப்புகளுக்கு இணங்காதது சர்ச்சைத் தீர்வின் முக்கியமான பலவீனமான இணைப்பாகும், இது நிரந்தர தீர்ப்பாயம் இருக்கும்போது கூட நீடிக்கலாம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

தற்போதைய மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதி நீர் தகராறு சட்டம், 1956 இல் உள்ள சிக்கல்கள்:

ஒவ்வொரு மாநிலங்களுக்கும் இடையேயான நதிநீர் பிரச்சனைக்கு தனி தீர்ப்பாயம் அமைக்க வேண்டும்.

இத்தகைய தகராறுகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் மிதமிஞ்சிய தாமதம். காவிரி மற்றும் ரவி—பியாஸ் போன்ற தீர்ப்பாயங்கள் முறையே 26 மற்றும் 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எந்த விருதும் இல்லாமல் உள்ளன. தீர்ப்புக்கு கால அவகாசம் இல்லை. உண்மையில், தீர்ப்பாயங்களின் அரசியலமைப்பு கட்டத்திலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. தீர்ப்பாயத்தின் தீர்ப்பை அமல்படுத்த போதுமான இயந்திரம் இல்லை.

இறுதி விவகாரம் — எந்தக் கட்சிக்கும் எதிராக தீர்ப்பாயம் நடத்தினால், அந்தக் கட்சி உச்ச நீதிமன்றத்தில் விரைவாகப் பரிகாரம் தேடும். எட்டு தீர்ப்பாயங்களில் மூன்று மட்டுமே மாநிலங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விருதுகளை வழங்கியுள்ளன.

தண்ணீர் மீதான கட்டுப்பாடு என்பது பொறாமையுடன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய உரிமையாகக் கருதப்படுகிறது. சமரசம் என்பது ஒரு பலவீனமாக கருதப்படுகிறது, இது அரசியல் ரீதியாக ஆபத்தானது.

நீர் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் தீர்ப்பாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகள் குறித்த எந்தக் குறிப்பையும் சட்டம் வழங்கவில்லை.

தீர்ப்பாயங்களின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்களுக்கு வயது வரம்பு இல்லை.

காவிரி நீர் மேலாண்மைத் திட்டம் (2018):

இத்திட்டத்தின் கீழ், மத்திய அரசு காவிரி நீர் மேலாண்மை ஆணையம் (CWMA) மற்றும் காவிரி நீர் ஒழுங்குமுறைக் குழு (CWRC) ஆகியவற்றை நிறுவினது.

CWMA இன் செயல்பாடுகள்:

சேமிப்புக் கண்காணிப்பு, பங்குகள் பகிர்வு, நீர்த்தேக்கங்களின் செயல்பாட்டை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் CWRC உதவியுடன் காவிரி நீர் வெளியீட்டை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல்.

பில்லிகுண்டிலு கேஜ்ஜில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தொடர்புப் புள்ளியில், கர்நாடகா தண்ணீர் விடுவதை முறைப்படுத்த.

நீர் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் (ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூன் 1) குறிப்பிட்ட நீர்த்தேக்கங்களில் மொத்த எஞ்சிய சேமிப்பை தீர்மானிக்க.

நுண்ணீர் பாசனம் (சொட்டுநீர் மற்றும் தெளிப்பான்), பயிர் முறை மாற்றம், மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண் நடைமுறைகள், அமைப்பு குறைபாடு திருத்தம் மற்றும் கட்டளை பகுதி மேம்பாடு ஆகியவற்றை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், நீர் பயன்பாட்டு திறனை மேம்படுத்துவதற்கு பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க மாநிலங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.

எந்தவொரு கட்சி மாநிலமும் தவறினால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க, விருதை செயல்படுத்த மத்திய அரசின் உதவியையும் நாடலாம்.

CWMA இன் முக்கியத்துவம்:

இது மத்திய நீர்வள அமைச்சகத்தின் கீழ் ஒரு நிரந்தர அமைப்பாகும், மேலும் அதன் முடிவுகள் இறுதியானது மற்றும் அனைத்து கட்சி மாநிலங்களுக்கும் கட்டுப்படும்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பங்கும், நீர்த்தேக்கங்களில் இருக்கும் கேரி-ஓவர் சேமிப்பகத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் ஓட்டங்களின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படும்.

காவிரி போன்ற மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதி ஒரு 'தேசிய சொத்து', மேலும் எந்த மாநிலமும் அதன் நீரின் தனி உரிமையை கோரவோ அல்லது மற்ற மாநிலங்களின் சமமான பங்கை பறிக்கவோ முடியாது. — காவிரி நதிநீர் பங்கீட்டு வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம்.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் - பிரிவு 263:

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் என்பது அரசியலமைப்பு ரீதியான அமைப்பாகும், ஏனெனில் 263 மாநிலங்களுக்கு இடையேயும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்த மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலை நிறுவுவதைக் குறிக்கிறது.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும் பொது நலன் கருதி அதன் ஸ்தாபனத்தின் மூலம் அத்தகைய சபையை நிறுவு முடியும். அத்தகைய கவுன்சில் மற்றும் அதன் அமைப்பு மற்றும் செயல்முறை மூலம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளின் தன்மையை ஜனாதிபதியும் வரையறுக்கலாம்.

உள்துறை — அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள சர்க்காரியா கமிஷனின் பரிந்துரைகளின்படி 1990 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதியின் உத்தரவின் மூலம் இது முதன்முறையாக அமைக்கப்பட்டது.

கவுன்சில் என்பது மாநிலங்களுக்கு இடையேயான, மத்திய-மாநில மற்றும் மத்திய-யூனியன் பிரதேசங்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகளில் பரிந்துரை செய்யும் அமைப்பாகும்.

கவுன்சில் ஒரு வருடத்தில் குறைந்தது மூன்று முறை கூடலாம். அனைத்து கேள்விகளும் ஒருமித்த கருத்து மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

ஆனால் 26 ஆண்டுகளில் 11 முறைதான் சந்தித்துள்ளது. 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு டெல்லியில் 2016 ஜூலையில் கூட்டம் நடைபெற்றது.

கவுன்சில் கொள்கைகளை விவாதிக்கவும், மத்திய — மாநில உறவுகளை வலுப்படுத்தவும், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள நம்பிக்கை பற்றாக்குறைக்கு பாலமாக செயல்படவும் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்த தளமாகும்.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகளை விசாரிப்பதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் கவுன்சிலின் செயல்பாடுகள் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு (பிரிவு 131) அரசாங்கங்களுக்கிடையேயான ஒரு சட்ட சர்ச்சையை முடிவு செய்ய வேண்டும்.

பிரிவு 131 - மாநிலங்களுக்கிடையில் அல்லது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே எழும் எந்தவொரு தகராறுக்கும் அசல் அதிகார வரம்புடன் SC ஐ வழங்குகிறது.

ISC இன் முக்கியத்துவம்:

அரசியலமைப்பு ஆதரவு - மத்திய மாநில ஒத்துழைப்புக்கான பிற தளங்களைப் போலல்லாமல், ISC அரசியலமைப்பு ஆதரவைக் கொண்டுள்ளது, இது மாநிலங்களை மிகவும் உறுதியான நிலைப்பாட்டில் வைக்கிறது.

கூட்டுறவு கூட்டாட்சி - பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் மத்தியிலும் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் தலைமை தாங்கும் காலங்களில், பேச்சுவார்த்தையின் தேவை அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

மாநில-மாநிலம் மற்றும் மத்திய-மாநிலத்துடன் இணைக்கப்பட்ட சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பது.

பரவலாக்கப்பட்ட முடிவெடுத்தல் - அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களுக்கிடையில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட அரசியலின் இலக்கை அடைய வேண்டும் என்றால், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் ஒரு முக்கியமான முதல் படியாகும்.

அரசாங்கங்களை அதிக பொறுப்புள்ளவர்களாக ஆக்குகிறது - உரையாடல் மற்றும் விவாதத்திற்கான தளமாக அதன் அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டால், இது மத்திய மற்றும் மாநில அளவில் உள்ள அரசாங்கங்களை அவற்றின் செயல்களுக்கு அதிக பொறுப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

ஒரு பாதுகாப்பு வால்வு - கவுன்சில் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள நம்பிக்கை பற்றாக்குறையை குறைக்க உதவுகிறது. எப்பொழுதும் ஒரு பிரச்சனை தீர்வாக இல்லாவிட்டால், அது குறைந்தபட்சம் ஒரு பாதுகாப்பு வால்வாக செயல்பட்டது.

மற்ற வழிகள் இல்லாமை - மற்ற அரசியலமைப்பு வழி

சர்க்காரியா கமிஷன் மற்றும் ஜென்சி:

மத்திய-மாநில உறவுகளுக்கான சர்க்காரியா கமிஷன் (1983-88) அரசியலமைப்பின் நிரந்தர மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலை (கலை 263 இன் கீழ்) நிறுவுவதற்கான ஒரு சுருதியை உருவாக்கியது.

அதே கலையின் கீழ் நிறுவப்பட்ட பிற அமைப்புகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்காக, மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் என அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று கமிஷன் பரிந்துரைத்தது. 263.

263 (b) மற்றும் (c) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கடமைகளை சபைக்கு விதிக்க வேண்டும் என்று அது பரிந்துரைத்தது.

கலையின் கீழ் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகள் பிரிவு 263:

1. மாநிலங்களுக்கு இடையே எழக்கூடிய சச்சரவுகளை விசாரித்து ஆலோசனை வழங்குதல்

2. மாநிலங்கள் அல்லது மையம் மற்றும் மாநிலங்கள் பொதுவான நலன்களைக் கொண்ட பாடங்களை ஆராய்ந்து விவாதித்தல்
3. அத்தகைய எந்தவொரு விஷயத்திலும் பரிந்துரைகளை செய்தல், குறிப்பாக அதன் கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கைகளின் சிறந்த ஒருங்கிணைப்பு.
4. தலைவர் (அதாவது பிரதம மந்திரி) குறிப்பிடக்கூடிய மாநிலங்களுக்கு பொதுவான நலன்களைப் பற்றிய பிற விஷயங்களைப் பற்றி விவாதித்தல்

மாநிலங்களுக்கிடையேயான கவுன்சில் உறுப்பினர்கள்:

வி.பி.சிங் தலைமையிலான ஜனதா தள அரசு 1990ல் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலை நிறுவினது.

பிரதமர்: தலைவர்

அனைத்து மாநில முதல்வர்கள்

சட்டப் பேரவைகளைக் கொண்ட யூனியன் பிரதேசங்களின் முதலமைச்சர்கள்:

டெல்லி + புதுச்சேரி + ஜே&கே

யூடிகளின் நிர்வாகிகள் சட்டமன்றக் கூட்டங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள் (பிரிவு 356)

ஆறு மத்திய அமைச்சரவை அமைச்சர்கள், (பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும்).

தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்படும் கேபினட் அந்தஸ்தில் உள்ள ஐந்து அமைச்சர்கள் / மாநில அமைச்சர் (சுயாதீனப் பொறுப்பு) கவுன்சிலுக்கு நிரந்தர அழைப்பாளர்கள்.

ISC இன் நிலைக்குழு:

கவுன்சிலின் நிலைக்குழு 1996 இல் அமைக்கப்பட்டது, தொடர்ந்து ஆலோசனை மற்றும் கவுன்சிலின் பரிசீலனைக்கான விஷயங்களைச் செயலாக்குகிறது.

நிலைக்குழு உறுப்பினர்கள்:

தலைமை — மத்திய உள்துறை அமைச்சர்

ஐந்து மத்திய அமைச்சரவை அமைச்சர்கள்:

ஒன்பது முதல்வர்கள்

நிலைக்குழுவின் செயல்பாடுகள்:

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை செயல்படுத்துவதை கண்காணிக்க

மத்திய—மாநில உறவுகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும்

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் செயல்படுத்துதல்.

தலைவர்/மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலால் குறிப்பிடப்படும் வேறு எந்த விஷயத்தையும் பரிசீலிக்க.

கவுன்சிலுக்கு மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் செயலகம் எனப்படும் செயலகம் (1991 இல் அமைக்கப்பட்டது) உதவுகிறது. இது GoI இன் செயலாளர்

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

தலைமையில் உள்ளது. 2011 முதல், இது மண்டல சபைகளின் செயலகமாகவும் செயல்படுகிறது.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான கவுன்சிலுடன் உள்ள சிக்கல்கள்:

1. சபையின் ஆலோசனையின் கட்டுப்பாடற்ற தன்மை
2. உறுப்பு நாடுகளிடையே வழக்கமான கூட்டங்கள் இல்லாததால் — சமீபத்தில் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் 10 வருட இடைவெளிக்குப் பிறகு கூடியது.
3. வறுமை ஒழிப்பு, சுகாதாரம், கல்வி, மாநில அளவில் SDG அமலாக்கம் போன்ற சமூக-பொருளாதார ரீதியாக முக்கியமான தலைப்புகளில் கவுன்சிலில் விவாதம் இல்லை.
4. கவுன்சிலில் சிவில் சமூகம், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் கார்ப்பரேட் மற்றும் கல்வித்துறையில் உள்ள நிபுணர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லை.
5. மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்தின் செயலகமும், மத்திய உள்துறை அமைச்சரின் தலைமையும் பாரபட்சமான உணர்வை அளிக்கிறது.
6. இது கணிசமான முடிவு எதுவும் இல்லாமல் வெறும் கை நாற்காலி விவாதமாகவே பார்க்கப்படுகிறது.
7. ISC க்கு அரசியலமைப்பு ஆதரவு இருந்தபோதிலும் (நிதி ஆயோக் போலல்லாமல்) அதன் திறன் பயன்படுத்தப்படாத விளம்பர முக்கியத்துவம் குறைத்து மதிப்பிடப்படுகிறது.
8. ISC ஐ வலுப்படுத்துவதற்கான வழிகள்:
9. இது நிர்வாக ரீதியாக மட்டுமல்ல, அரசியல் மற்றும் சட்டமன்றத்திலும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கான ஒரு மன்றமாக வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
10. ISC ஆனது சிவில் சமூக நிறுவனங்கள், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள், கார்ப்பரேட் துறை மற்றும் டொமைன் வல்லுநர்கள் தங்கள் பிரதிநிதித்துவங்களை வழங்க பரந்த பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்க வேண்டும்.
11. சட்டங்கள், மேலாண்மை, நிதி மற்றும் பொருளாதாரம், அரசியல் அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட அதன் நிறுவன அமைப்பில் வல்லுநர்களை கவுன்சில் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
12. ISC க்கு நடுநிலையான கூட்டாட்சி தன்மையை வழங்குவதற்காக அதன் செயலகத்தை மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்திலிருந்து ராஜ்யசபா செயலகத்திற்கு மாற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்ந்து வருகிறது.
13. மத்திய உள்துறை அமைச்சரை விட இந்திய துணை ஜனாதிபதியை கவுன்சிலின் தலைவராக நியமிக்க வேண்டும்.
14. மாநிலங்களுடன் முறையான ஆலோசனைக்குப் பிறகு உருவான நிகழ்ச்சி நிரலில், வருடத்தில் குறைந்தது மூன்று முறையாவது ISC சந்திக்க வேண்டும் — புஞ்சி கமிஷன்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

15. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான மற்றும் மத்திய—மாநில வேறுபாடுகளை நிர்வகிப்பதற்கான நம்பகமான, சக்திவாய்ந்த மற்றும் நியாயமான வழிமுறையாக மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சிலை உருவாக்க, பிரிவு 263 க்கு பொருத்தமான திருத்தங்கள் தேவை — புஞ்சி கமிஷன் ஆன் சென்டர்—ஸ்டேட் ரிலேஷன் (2007).

பொதுச் சட்டங்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகள்:

1. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ், ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் அதிகார வரம்பும் அதன் சொந்த எல்லைக்குள் மட்டுமே உள்ளது.
2. ஒரு மாநிலத்தின் செயல்கள் மற்றும் பதிவுகள் மற்றொரு மாநிலத்தில் அங்கீகரிக்கப்படாமல் போகலாம்.
3. அத்தகைய சிரமத்தை நீக்க, அரசியலமைப்பில் "முழு நம்பிக்கை மற்றும் கடன்" பிரிவு உள்ளது, இது பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது:
  1. பொதுச் செயல்கள் (சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாகச் செயல்கள்), பொதுப் பதிவுகள் (ஏதேனும் அதிகாரபூர்வ புத்தகம், பதிவு அல்லது பதிவு செய்யப்பட்டவை) மற்றும் மத்திய மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நீதித்துறை நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்தியப் பகுதி முழுவதும் முழு நம்பிக்கை மற்றும் கடன் வழங்கப்பட வேண்டும்.
  2. சட்டங்கள் மூலம் பாராளுமன்றம், அத்தகைய செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய விதம் மற்றும் நிபந்தனைகளை தீர்மானிக்கும் மற்றும் அவற்றின் விளைவை தீர்மானிக்கும்.
  3. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் உள்ள சிவில் நீதிமன்றங்களின் இறுதித் தீர்ப்புகள் மற்றும் உத்தரவுகள் இந்தியாவிற்குள் எங்கும் நிறைவேற்றப்படும். இந்த விதி சிவில் தீர்ப்புகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், குற்றவியல் தீர்ப்புகளுக்கு அல்ல.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம் (பிரிவு 301) அரசியலமைப்பின் பிரிவு 301 முதல் 307 வரையிலான (பகுதி XIII) வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் இந்திய எல்லைக்குள் உடலுறவு ஒப்பந்தம்.

பிரிவு 301: இந்தியா முழுவதும் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடலுறவு இலவசம் என்று அறிவிக்கிறது.

பிரிவு 301 கீழ் மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள எல்லைத் தடைகளைத் தகர்த்து, நாட்டில் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடலுறவின் தடையற்ற ஓட்டத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் ஒரு பிரிவை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

கலையின் கீழ் சுதந்திரம். பிரிவு 301 மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடலுறவு ஆகியவற்றிற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

எந்தவொரு மாநிலத்தின் எல்லையிலும் அல்லது அதற்கு முந்தைய அல்லது அடுத்தடுத்த கட்டங்களிலும் கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பது கலையை மீறுவதாகும் பிரிவு 301.

கலையின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கான வரம்புகள் பிரிவு 301:

பொது நலன் கருதி மாநிலங்களுக்கிடையில் அல்லது ஒரு மாநிலத்திற்குள் வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடலுறவு சுதந்திரத்தின் மீது பாராளுமன்றம் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கலாம்.

இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் பொருட்கள் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் தவிர, ஒரு மாநிலத்திற்கு மற்றொரு மாநிலத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கவோ அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையே பாகுபாடு காட்டவோ நாடாளுமன்றம் முடியாது.

எடுத்துக்காட்டாக, பெட்ரோலியம், நிலக்கரி, இரும்பு மற்றும் எஃகு போன்ற சில அத்தியாவசியப் பொருட்களின் உற்பத்தி, விநியோகம் மற்றும் விநியோகத்தை மத்திய அரசு கட்டுப்படுத்துவதற்கு நாடாளுமன்றம் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் சட்டத்தை (1955) உருவாக்கியுள்ளது.

ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம், பொது நலன் கருதி அந்த மாநிலத்திலோ அல்லது அந்த மாநிலத்திலோ வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடலுறவு சுதந்திரத்தின் மீது நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியும். குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதியுடன்தான் இதுபோன்ற மசோதாவை சட்டப்பேரவையில் அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

மேலும், மாநில சட்டமன்றம் ஒரு மாநிலத்தை விட மற்றொரு மாநிலத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கலாம் அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையே பாகுபாடு காட்டலாம்.

மாநில சட்டமன்றம் மற்ற மாநிலங்களில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்கள் அல்லது அந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அதேபோன்ற பொருட்கள் உட்பட்ட யூனியன் பிரதேசங்களில் இருந்து எந்த வரியையும் விதிக்கலாம். இந்த விதியானது மாநிலத்தால் பாரபட்சமான வரிகளை விதிப்பதை தடை செய்கிறது.

சுதந்திரம் (பிரிவு 301 இன் கீழ்) தேசியமயமாக்கல் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டது (மத்தியம் அல்லது மாநிலங்களுக்கு ஆதரவாக ஏகபோகங்களை வழங்கும் சட்டங்கள்).

பாராளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றமானது அந்தந்த அரசாங்கத்தால் எந்தவொரு வர்த்தகம், வணிகம், தொழில் அல்லது சேவை, குடிமக்களை விலக்கி, முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியளவாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ மேற்கொள்வதற்கு சட்டங்களை இயற்றலாம்.

வர்த்தகம், வர்த்தகம் மற்றும் உடலுறவு சுதந்திரம் மற்றும் அதன் மீதான கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பான மேற்கண்ட விதிகளின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பாராளுமன்றம் பொருத்தமான அதிகாரத்தை நியமிக்க முடியும்.

UNIT - V - INDIAN POLITY

பாராளுமன்றம் அந்த அதிகாரத்திற்கு தேவையான அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் வழங்க முடியும். ஆனால், இதுவரை அத்தகைய அதிகாரி நியமிக்கப்படவில்லை.

அமெரிக்காவில் இத்தகைய அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தக ஆணையம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் மற்றும் வணிக ஆணையம் (பிரிவு 307ன் கீழ்) அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் (பட்டியல்—I இன் நுழைவு 42). இந்த ஆணைக்குழுவிடம் ஆலோசனை மற்றும் நிர்வாகப் பாத்திரங்கள் மற்றும் முடிவெடுக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பாக, ஆணையத்தின் முடிவுகள் இறுதியானதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் இந்திய ஒன்றியத்திற்கும் கட்டுப்பாடும். ஆணையத்தின் முடிவால் பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு தரப்பினரும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம் — மத்திய—மாநில உறவுகளுக்கான புஞ்சி கமிஷன் (2007).

மண்டல கவுன்சில்கள்:

மண்டல கவுன்சில்கள் சட்டரீதியான (அரசியலமைப்புக்கு அப்பாற்பட்ட) அமைப்புகளாகும், மேலும் அவை மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம் (1956) ஏழாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (1956)

இந்த சட்டம் நாட்டை வடக்கு, மத்திய, கிழக்கு, மேற்கு மற்றும் தெற்கு என ஐந்து மண்டலங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் ஒரு மண்டல சபையை வழங்கியது.

மண்டல கவுன்சில்கள் மாநிலங்கள், யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் மையத்திற்கு இடையே ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

அவை ஆலோசனை மற்றும் ஆலோசனை அமைப்புகள் மட்டுமே, பரிந்துரைகள் பிணைக்கப்படவில்லை.

மொழிவாரியாக மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பது தொடர்பாக மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தின் (1953ல் அமைக்கப்பட்டது மற்றும் ஃபசல் அலி தலைமையில்) பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த ஏழாவது திருத்தம் தேவைப்பட்டது. இது ஏ, பி, சி மற்றும் டி வகைகளில் மாநிலங்களை வகைப்படுத்துவதை நீக்கி யூனியன் பிரதேசங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. ஆந்திரப் பிரதேசம் (1 அக்டோபர் 1953) சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் மாநிலமாக மொழிவாரியாக உருவானது.

மண்டல கவுன்சில்களை உருவாக்கும் போது கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட காரணிகள்:

நாட்டின் இயற்கையான பிரிவுகள்

நதி அமைப்புகள்

தொடர்பு வழிமுறைகள்

கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் தொடர்பு

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான தேவைகள்

பாதுகாப்பு

சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு.

மண்டல கவுன்சில்களின் கலவை:

மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சர் - ஐந்து மண்டல கவுன்சில்களின் பொதுத் தலைவர்

மண்டலத்தில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் - ஒவ்வொரு முதலமைச்சரும் சுழற்சி முறையில் கவுன்சிலின் துணைத் தலைவராக செயல்படுகிறார்கள், ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு காலத்திற்கு பதவியில் இருப்பார்கள்.

மண்டலத்தில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் மற்ற இரண்டு அமைச்சர்கள்.

மண்டலத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு UT இன் நிர்வாகி.

பின்வரும் நபர்கள் மண்டல கவுன்சிலுடன் ஆலோசகர்களாக (வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லாமல்) தொடர்பு கொள்ளலாம்:

திட்டக் கமிஷனல் (இப்போது NITI ஆயோக்) பரிந்துரைக்கப்பட்ட நபர்
மண்டலத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநில அரசின் தலைமைச் செயலாளர்
மண்டலத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் வளர்ச்சி ஆணையர்.

மண்டல சபைகளின் நோக்கங்கள்:

நாட்டின் உணர்வுபூர்வமான ஒருங்கிணைப்பை அடைய.

கடுமையான மாநில உணர்வு, பிராந்தியவாதம், மொழியியல் மற்றும் குறிப்பிட்ட போக்குகளின் வளர்ச்சியைத் தடுக்க உதவுதல்.

மறுசீரமைப்பு, ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஆகியவற்றின் செயல்முறையை ஒத்திசைக்க, சில சந்தர்ப்பங்களில் பிரிவின் பின் விளைவுகளை அகற்ற உதவுதல்.

மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதார விஷயங்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைக்க மற்றும் ஒரே மாதிரியான கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கு யோசனைகள் மற்றும் அனுபவங்களை பரிமாறிக்கொள்ள உதவுகிறது.

முக்கிய வளர்ச்சித் திட்டங்களை வெற்றிகரமாகவும் விரைவாகவும் செயல்படுத்துவதில் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு இடையே ஒருவித அரசியல் சமநிலையைப் பாதுகாக்க.

பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக திட்டமிடல், மொழி சிறுபான்மையினர், எல்லை தகராறுகள், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான போக்குவரத்து மற்றும் பல விஷயங்களைப் பற்றி விவாதித்து பரிந்துரைகளை வழங்குதல்.

மண்டல கவுன்சில்கள், ஒருங்கிணைப்பை அதிகப்படுத்துவதற்கும், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான மாற்றங்களைக் கொண்ட கொள்கைகள் மற்றும் செயல்களின் ஒத்திசைவை மேம்படுத்துவதற்கும் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களால் முன்மொழியப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலுடன் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறையாவது கூட

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

வேண்டும். பலப்படுத்தப்பட்ட மாநிலங்களுக்கிடையேயான கவுன்சிலின் செயலகம் மண்டல சபைகளின் செயலகமாகவும் செயல்பட முடியும். — மத்திய—மாநில உறவு பற்றிய புஞ்சி கமிஷன் (2007)

கூட்டாட்சி உணர்வை மேம்படுத்த மண்டல சபைகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். மத்திய—மாநில உறவுகளுக்கான சர்க்காரியா கமிஷன் (1983)

இந்தியாவில் உள்ள மண்டல கவுன்சில்கள்:

கவுன்சில் உறுப்பினர் மாநிலங்களின் தலைமையகம்:

வடக்கு மண்டல சபை:

ஹிமாச்சல பிரதேசம், ஹரியானா, பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், டெல்லி, சண்டிகர், ஜம்மு காஷ்மீர், லடாக் மற்றும் புது தில்லி

மத்திய மண்டல கவுன்சில்:

உத்தரப் பிரதேசம், உத்தரகாண்ட், சத்தீஸ்கர் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் அலகாபாத்

கிழக்கு மண்டல கவுன்சில்:

பீகார், ஜார்க்கண்ட், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் ஒடிசா கொல்கத்தா

மேற்கு மண்டல கவுன்சில்:

குஜராத், மகாராஷ்டிரா, கோவா, தாத்ரா, நாகர் ஹவேலி, டாமன் மற்றும் டையூ, மும்பை

தெற்கு மண்டல கவுன்சில்:

ஆந்திரா, தெலுங்கானா கர்நாடகா, தமிழ்நாடு, கேரளா, புதுச்சேரி மற்றும் சென்னை

வடகிழக்கு கவுன்சில்:

வடக்கு—கிழக்கு கவுன்சில் என்பது 1971 ஆம் ஆண்டின் வடக்கு—கிழக்கு கவுன்சில் சட்டம் — பாராளுமன்றத்தின் தனி சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு அல்லாத நிறுவனமாகும்.

வடக்கு—கிழக்கு சபையின் செயல்பாடுகள்:

பொதுவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களை உள்ளடக்கிய ஒருங்கிணைந்த மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பிராந்திய திட்டத்தை உருவாக்குதல்.

பிராந்தியத்தில் பாதுகாப்பு மற்றும் பொது ஒழுங்கைப் பேணுவதற்கு உறுப்பு நாடுகள் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு செய்தல்.

இது 8 வடகிழக்கு பிராந்திய மாநிலங்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிக்கான நோடல் ஏஜென்சி ஆகும்.

வடகிழக்கு பிராந்தியத்திற்கான பிராந்திய திட்டமிடல் அமைப்பாக செயல்படுவதற்கு இது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

பிராந்திய திட்டங்களை உருவாக்கும் போது, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் பயனடையும் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும், சிக்கம் விஷயத்தில், கவுன்சில் அந்த மாநிலத்திற்கான குறிப்பிட்ட திட்டங்களையும் திட்டங்களையும் உருவாக்கும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

வடக்கு-கிழக்கு கவுன்சிலின் கலவை:

பதவிக்காலத் தலைவர் - மத்திய உள்துறை அமைச்சர்

துணைத் தலைவர் - மாநில அமைச்சர் (சுயாதீனப் பொறுப்பு), DoNER
அமைச்சகம்

உறுப்பினர்கள் - எட்டு மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள் மற்றும் முதலமைச்சர்கள்
மற்றும் ஜனாதிபதியால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 3 உறுப்பினர்கள்.

